

O AUTORACH

Julian Auleytner – prof. dr hab., Ur. w Warszawie w 1948 r. Absolwent SGH 1969, doktorat 1977, dr habilitowany nauk ekonomicznych 1988, prof. nauk humanistycznych 1995.

Pracował w Wydziale Zatrudnienia m.st. Warszawy, w CWU „Libella”, która była zapleczem finansowym ruchu KIK i koła poselskiego „ZNAK”. Od 1977 r. był zatrudniony w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych, gdzie pracował do 1988 r., zajmując się klasyfikacją zawodów oraz problemami rynku pracy. Był sekretarzem naukowym dużego projektu badawczego: *Polityka społeczna w Polsce*, zakończonego w 1990 r.

Był członkiem Prymasowskiej Rady Społecznej (w latach 1981–1984) i doradcą społecznym Sekretarza Generalnego Episkopatu Polski. W 1988 r. był stypendystą Fundacji K. Adenauera.

Jako Prezes TWP założył Wyższą Szkołę Pedagogiczną i był jej rektorem w latach 1993–2004 oraz ponownie od 2007 r. do 2019 r.

Od października 1988 r. do 2007 r. był pierwszoetatowym pracownikiem UW na Wydz. Dziennikarstwa i Nauk Politycznych. W 2006 r. Senat UW nadał Mu swoją uchwałą stanowisko profesora zwyczajnego.

Od wielu kadencji jest aktywnym członkiem Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” przy Prezydium PAN. W Komitecie Prognoz prowadził Zespół Młodych Pracowników Nauki. Wypromował 6 doktorów, z których dwóch uzyskało już habilitacje, a jeden jest tytułarnym profesorem.

Łączny dorobek naukowy przekracza 350 pozycji, Najważniejsze publikacje to: *Polish Social Policy. The Forging of a Social Order*, Warsaw 2006, *Trzy sposoby podejścia do ubóstwa w polityce społecznej*, [w:] *Bogaci i biedni – problemy rozwoju społeczeństwa polskiego*, pod red. Z. Sadowskiego, wyd. Komitet Prognoz „Polska 2000 Plus” PAN, Warszawa 2012, *Polityka społeczna w Polsce i w świecie*, Warszawa 2012, Międzynarodowe prawodawstwo socjalne – wybór 16 regulacji ratyfikowanych przez Polskę oraz lista konwencji MOP, Warszawa 2019.

Marek Bartosik – dr hab. n. t. inż., Profesor Politechniki Łódzkiej, Dyrektor Instytutu/Kierownik Katedry Aparatów Elektrycznych (1986–2011). Członek zwyczajny Akademii Inżynierskiej w Polsce (od 2001); Przewodniczący Oddziału Łódzkiego AIP (od 2007); Wiceprezes AIP (2008–2016). Członek Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” Polskiej Akademii Nauk (od 2015); Członek Sekcji Wielkich Mocy i Wysokich Napięć (od 1988) i Sekcji Trakcji (od 2007) Komitetu Elektrotechniki PAN. Członek Sekcji „Elektrotechnika i Energetyka” Komitetu Badań Naukowych (1993–2001) i jej Przewodniczący (2001). Poseł na Sejm X kadencji oraz równocześnie członek Polskiej Grupy Unii Międzyparlamentarnej. Sekretarz Stanu w UKBN / MNiI / MEiN – 1. zastępca Ministra właściwego ds. Nauki (2002–2006). Naukowiec, wynalazca, polityk. Specjalista w zakre-

Informacja o Autorach

sie teorii i technologii ograniczania prądów zwarciovych i przepięć łączeniowych oraz w zakresie globalnego kryzysu energii pierwotnej i zasobnikowych technik użytkowania energii elektrycznej. Członek wielu organizacji naukowych i gospodarczych. Sześć zespołu twórców nowej generacji ultraszybkich wyłączników próżniowych i hybrydowych dla trakcji elektrycznej. Laureat kilkudziesięciu międzynarodowych i krajowych nagród za wynalazki wdrożone w praktyce, w tym Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP (2000), oraz Krzyża Wielkiego Oficerskiego Orderu Wynalazczości Królestwa Belgii (2009). Złoty Inżynier Pięciolecia 2003–2007 w Polsce.

Marek Chlebus – z wykształcenia fizyk i finansista. Z zawodu niezależny badacz i doradca. Tworzył modele socjoekonomiczne oraz politologiczne, analizy, projekty i prognozy, doradzał wielu instytucjom. Opublikował kilka książek i kilkadziesiąt artykułów naukowych. marek.chlebus@gmail.com

Anna Dziurny – dr, Pracownik badawczo-dydaktyczny Instytutu Ekonomii i Finansów, na Wydziale Społeczno-Ekonomicznym, Uniwersytetu im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zainteresowania naukowe: prognozowanie gospodarcze, modelowanie ekonometryczne, bezpieczeństwo ekonomiczne, zarządzanie bezpieczeństwem.

Janusz Gajda – prof. zw. dr hab. (od 2.01.2013 r. emerytowany prof. Wydziału Pedagogiki i Psychologii UMCS w Lublinie i od 12.07.2016 r. emerytowany profesor WSP ZNP w Warszawie).

Zainteresowania: aksjologia, antropologia kultury, media w edukacji i kulturze, pedagogika kultury. Członek rzeczywisty Lubelskiego Towarzystwa Naukowego i Międzynarodowej Akademii Humanizacji Edukacji – IAHE; wiceprzewodniczący Zespołu Pedagogiki Kultury i Edukacji Międzykulturowej Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN (2012–2016).

Autor 20 monografii i podręczników akademickich – m.in.: *Telewizja w kształceniu kultury literackiej uczniów*, *Telewizja a upowszechnianie kultury*, *Samotność i kultura*, *Oblicza miłości*, *Wychowywać do prawdy?*, *Wartości w życiu i edukacji człowieka*, *Antropologia kulturowa* t. 1 *Wprowadzenie do wiedzy o kulturze*, t. 2 *Kultura obyczajowa początku XXI w.* – oraz prac zbiorowych pod jego redakcją. e-mail: gajdaj@o2.pl

Bogdan Galwas – absolwent Wydziału Łączności Politechniki Warszawskiej. Dyplom magistra inżyniera uzyskał w roku 1962 i został zatrudniony w Katedrze Radiotechniki PW. Siedem lat później Rada Wydziału Elektroniki PW nadała mu stopień doktora nauk technicznych, a w roku 1976 przyznała stopień naukowy doktora habilitowanego za monografię „*Homodynamiczne metody badania obwodów mikrofalowych*”. Tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 1986, a dziewięć lat później został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego. Jest specjalistą w obszarze elektroniki i fotoniki mikrofalowej, autorem między innymi książek: „*Miernictwo mikrofalowe*”, „*Mikrofalowe generatory i wzmacniacze tranzystorowe*”, „*Podstawy telekomunikacji optycznej*”, a także e-podręczników, udostępnianych w Internecie: „*Podstawy techniki w.cz.*” oraz „*Telekomunikacja optyczna*” i „*Technika transmisji sygnałów*”. Jest promotorem kilkunastu prac doktorskich, opiekunem ponad 100 prac magisterskich i inżynierskich oraz autorem po-

Informacja o Autorach

nad 250 artykułów, raportów i publikacji naukowych. Prof. dr hab. Bogdan Galwas jest również autorem wielu publikacji z obszaru technologii kształcenia na odległość z wykorzystaniem Internetu i technik multimedialnych. Opracował i wdrożył w Politechnice Warszawskiej model SPRINT studiów przez Internet. Jest wieloletnim członkiem Komitetu Prognoz Polskiej Akademii Nauk.

Maciej Hacaga – mgr, doktorant w Akademii Sztuki Wojennej. Zainteresowania badawcze: problemy bezpieczeństwa energetycznego i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Andrzej Karkoszka, dr, absolwent SGGW i podyplomowego Studium Dziennikarstwa UW. W 1977 uzyskał tytuł doktora nauk politycznych w PISM (weryfikacja strategicznych umów rozbrojeniowych USA-ZSRR). Adiunkt w PISM w latach 1969–1990. W tym czasie pracował także w Sztokholmskim Międzynarodowym Instytucie Badań nad Pokojem (SIPRI) oraz w Instytucie Wschód–Zachód w Nowym Jorku. W latach 1984–1986 członek Grupy Ekspertów Sekretarza Generalnego ONZ ds. stref bezatomowych i zakazu militaryzacji Kosmosu.

W latach 1992–1998 i 2004–2006 w MON. Pełnił funkcje dyrektora departamentu, Sekretarza Stanu – 1 Zastępcy Ministra ON, zastępcy przewodniczącego Zespołu RP ds. negocjacji akcesyjnych do NATO, pełnomocnika ministra ON ds. I Strategicznego Przeglądu Obronnego. W latach 2010–2013 członek Strategic Steering Group w Dowództwie Sił Specjalnych NATO (NSHQ). W latach 2000–2003 członek Rady Naukowej Uniwersytetu NATO w Rzymie. Przewodniczący (2011–2012) zespołu systemu bezpieczeństwa państwa w Przeglądzie Bezpieczeństwa Narodowego BBN.

W latach 1998–2000 profesor w Centrum Badań Bezpieczeństwa im. George C. Marshalla w Garmisch-Partenkirchen, a w latach 2000–2003 dyrektor badań w Genewskim Centrum Demokratycznej Kontroli Sił Zbrojnych /DCAF/. W latach 2006–2007 profesor wizytujący w Akademii ON, a w 2010 profesor w Wyższej Szkole Ekonomiczno-Informatycznej „Vistula”.

Jest autorem ponad 100 publikacji naukowych, zarówno krajowych jak i zagranicznych.

Aneta Kazanecka – dr, Akademia Wojsk Lądowych imienia generała Tadeusza Kościuszki, Wydział Nauk o Bezpieczeństwie. Zainteresowania badawcze: dyplomacja, polityka zagraniczna, komunikacja międzykulturowa i międzynarodowa, komunikacja polityczna, negocjacje międzynarodowe. Członek Polskiego Towarzystwa Komunikacji Społecznej oraz Zespołu Bezpieczeństwa i Rozwoju Człowieka przy Komitecie Prognoz Polska 2000 Plus Polskiej Akademii Nauk.

Wojciech Kazanecki – dr, Instytut Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Wrocławskiego. Zainteresowania badawcze: bezpieczeństwo międzynarodowe, geopolityka, prognostyka międzynarodowa. Członek Polskiego Towarzystwa Stosunków Międzynarodowych i Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych. Członek Komitetu Prognoz Polska 2000 Plus Polskiej Akademii Nauk, a jego ramach Zespołu Bezpieczeństwa i Rozwoju Człowieka.

Informacja o Autorach

Paweł Kozłowski – dr hab., profesor Uniwersytetu Warszawskiego. Ekonomista, zajmuje się związkami idei z gospodarką, transformacją kapitalizmu. Ekonomię ujmuje w perspektywie nauk społecznych. Ostatnio wydał: „Niekiedy. Dziennik profesora nadzwyczajnego – kontynuacja” (Wyd. Uniwersytetu Warszawskiego, 2019).

Katarzyna A. Nawrot – doktor nauk ekonomicznych, członek Komitetu Prognoz Polska 2000 Plus przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

Artur Pawłowski – prof. dr hab., jest pracownikiem naukowym Politechniki Lubelskiej, a także członkiem European Academy of Science and Arts z siedzibą w Salzburgu i Komitetu Inżynierii Środowiska przy Polskiej Akademii Nauk. Redaktor naczelny czasopisma „Problemy Ekorozwoju/ Problems of Sustainable Development”. Specjalność: inżynieria środowiska i rozwój zrównoważony. a.pawlowski@pollub.pl

Lucjan Pawłowski – prof. dr hab., jest pracownikiem naukowym Politechniki Lubelskiej, a także członkiem korespondentem PAN, Zastępcą Przewodniczącego Rady Kuratorów Wydziału Nauk Technicznych PAN, Wiceprzewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, specjalność – inżynieria środowiska i członkiem European Academy for Science and Arts z siedzibą w Salzburgu. Specjalność: inżynieria środowiska.

Agnieszka Piejka – doktor habilitowany nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika. Adiunkt na Wydziale Nauk Społecznych Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Zainteresowania i obszary naukowego namysłu to pedagogika ogólna, pedeutologia i szeroko rozumiana humanistyka. Najważniejszy obszar zainteresowań to problematyka wychowania dla pokoju. W 2017 roku, nakładem Wydawnictwa Naukowego ChAT ukazała się rozprawa *Kultura pokoju jako wyzwanie edukacyjne*, będąca podstawą przewodu habilitacyjnego. Inne ważniejsze publikacje, to między innymi: I. Wojnar, A. Piejka, M. Samoraj, *Idee edukacyjne na rozdrożach XX wieku*, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2008, *Irena Wojnar – monografia bibliograficzna*, Dom Wydawniczy ELIPSA, Warszawa 2013, *The Role of Pedagogy in Peace Research* (Organon, 2015, nr 47), *Inspiracje współczesnego myślenia o wychowaniu dla pokoju (Komeński, Kant, Montessori)* (Kwartalnik Pedagogiczny 2015, nr 1), *Kształtowanie kultury pokoju w ludziach – perspektywa globalna* (Pedagogika Społeczna 2015, nr 1), *Twórczość jako droga do pokoju* (Studia z Teorii Wychowania 2015, nr 3), *Kultura pokoju podstawą humanistycznej alternatywy edukacyjnej* (Przyszłość. Świat – Europa – Polska. Biuletyn Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” przy Prezydium PAN 2015, nr 1).

Konrad Prandeki – doktor nauk ekonomicznych, Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy, Przewodniczący Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus” Polskiej Akademii Nauk, W latach 2008–2011 Prodziekkan, a następnie Dziekan Wydziału Ekonomicznego Akademii Finansów. Zajmuje się ekonomicznymi aspektami ochrony środowiska, teoriami ekonomicznymi spoza głównego nurtu tej nauki.

Informacja o Autorach

Kazimierz Sikorski – doktor nauk wojskowych, generał brygady w stanie spoczynku, członek prezydium Komitetu Prognoz „Polska 2000, Plus” PAN. Przewodniczący Zespołu Bezpieczeństwa i Rozwoju Człowieka. Były: Dyrektor Departamentu Analiz Strategicznych Biura Bezpieczeństwa Narodowego; Attaché Obrony, Wojskowy, Morski i Lotniczy w USA; Zastępca Stałego Przedstawiciela Wojskowego Polski w Komitecie Wojskowym NATO; radca ambasady RP w Brukseli – szef wydziału polityki obronnej oraz współpracy wojskowej z NATO i UZE; pracownik dydaktyczno-naukowy AON; uczestnik misji pokojowych ONZ w Egipcie i w Syrii. Zainteresowania naukowe: ewolucja paradygmatu bezpieczeństwa, bezpieczeństwo i rozwój człowieka, sztuczna inteligencja i biotechnologie w dziedzinie bezpieczeństwa.

Andrzej Sopoćko – profesor zwyczajny na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego, Członek Komitetu Prognoz Polskiej Akademii Nauk „Polska 2000 Plus”. Były Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pełnił również funkcje: głównego doradcy ekonomicznego Prezesa Rady Ministrów, Wiceministra Finansów oraz Wiceprezesa Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie. Autor 11 książek z zakresu finansów. Dwukrotnie nagradzany przez Polską Akademię Nauk za najlepszą książkę roku w zakresie nauk społecznych, czterokrotnie – przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Ewa Symonides – Prof. dr hab. nauk przyrodniczych w zakresie ekologii; Specjalizuje się w zakresie ekologii roślin. Autorka ponad 160 publikacji i ok. 20 ekspertyz z zakresu ochrony przyrody. Przebywała w charakterze visiting professor w zagranicznych placówkach naukowych, m.in. w Wielkiej Brytanii, Holandii, Stanach Zjednoczonych, Australii, Meksyku, Wietnamie.

W latach 1990–2000 zastępca przewodniczącego i przewodnicząca Państwowej Rady Ochrony Przyrody. W latach 2001–2004 pełniła funkcję podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska i Głównego Konserwatora Przyrody.

W swojej karierze otrzymała m.in. nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za pracę doktorską, nagrodę Wydziału II Polskiej Akademii Nauk za rozprawę habilitacyjną, nagrodę Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa za współautorstwo książki „Słowiński Park Narodowy” (1995) oraz za szczególne zasługi dla ochrony przyrody (1997), nagrodę Ministra Edukacji narodowej za podręcznik „Ochrona Przyrody” (2009). Odznaczona: Odznaką honorową „Za Zasługi dla Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej” (1996), Odznaczeniem Kapituły Zarządu Głównego LOP „Złote Serce Przyrodzie” oraz Kordelasem Leśnika Polskiego za szczególne zasługi dla leśnictwa (2000).

Andrzej Szahaj – profesor zwyczajny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek Komitetu Nauk o Kulturze PAN oraz Komitetu Nauk Filozoficznych PAN. Autor wielu książek z zakresu filozofii polityki i filozofii kultury, stażysta uniwersytetów w Oxfordzie, Cambridge, Leeds, St. Andrews, Berkeley (University of California), Charlottesville (University of Virginia), Palo Alto (Stanford University), a także The Netherlands Institute for Advanced Studies in the Humanities and Social Sciences, Wassenaar oraz Bellagio Rockefeller Center. Ostatnio opublikował książki: *Kapitalizm wyczerpania?* (Warszawa 2019), *Neoliberalizm, kapitalizm kryzys* (Warszawa 2017).

Informacja o Autorach

Maria Szyszowska – profesor zwyczajny, ukończyła Wydział Prawa na UW oraz Wydział Filozofii Chrześcijańskiej w Akademii Teologii Katolickiej. Habilitowała się w KUL. Wykłada na Uniwersytecie Warszawskim. Była sędzią Trybunału Stanu RP, senatorem RP V kadencji. W 2005 roku nominowana do Pokojowej Nagrody Nobla. mariaszyszowska@wp.pl

Ryszard Tadeusiewicz – absolwent Wydziału Elektrycznego AGH (1971) doktorat (1975), habilitacja (1980) i tytuł profesorski (1986) też na tym wydziale. Trzykrotnie wybrany na stanowisko rektora AGH (1989–2005), członek PAN i PAU a także kilku europejskich akademii nauk trzykrotnie wybrany Prezesem Krakowskiego Oddziału PAN. Doktor Honoris Causa 12 uczelni krajowych i zagranicznych, członek-założyciel i członek honorowy PTI. Prowadził badania w obszarach biocybernetyki i inżynierii biomedycznej, informatyki (zwłaszcza sztucznej inteligencji) oraz automatyki i robotyki. Obok badań naukowych i wykładów na AGH (prowadzonych do dziś) przez ponad 30 lat wykładał informatykę także na Akademii Ekonomicznej (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny). Dorobek naukowy: Książki, których był autorem lub współautorem 113, Książki, w których był redaktorem 58, Publikacje naukowe 1161, Popularyzacja 766, Popularyzacja w internecie 186, Publicystyka 160. Promotor 75 obronionych rozpraw doktorskich, recenzent 314 doktoratów, 160 habilitacji i 149 wniosków o tytuł profesorski.

Krzysztof Wielecki – dr hab., prof. UKSW; Kierownik Katedry Myśli Społecznej Instytutu Nauk Socjologicznych UKSW; członek Papieskiej Akademii Nauk Społecznych. Zajmuje się socjologią cywilizacji, makrosocjologią, współczesnymi teoriami społecznymi i antropologią filozoficzną, rozwija teorię podmiotowości oraz kultury masowej.

Andrzej P. Wierzbicki ur. 29.06.1937 r. w Warszawie. Dyplom mgr. inż. łączności ze specjalnością automatyka uzyskał w 1960 r. na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej. W latach 1959–1961 pracował w Instytucie Elektrotechniki. Od 1961 r. do 2004 r. był zatrudniony w Politechnice Warszawskiej. Stopień doktora uzyskał na Wydziale Elektroniki PW w 1964 r., stopień doktora habilitowanego w 1968 r., tytuł profesora w 1976 r., stanowisko profesora zwyczajnego w 1992 r. Od 1996 r. do chwili obecnej jest zatrudniony w Instytucie Łączności (PIB), w latach 1996–2004 pełnił funkcję dyrektora naczelnego Instytutu Łączności. Ma uznany międzynarodowo wkład w teorię sterowania i optymalizacji – w tym autorstwo zasady maksimum dla procesów z opóźnieniem, algorytmy przesuwanych funkcji kary z uogólnieniami na przypadek dynamiczny i ograniczeń w przestrzeni Hilberta. Jest autorem uogólniającego podejścia do teorii wrażliwości układów dynamicznych i sterowania optymalnego, opartego na rozróżnieniu roli modelu podstawowego i rozszerzonego oraz strukturalnej wersji twierdzenia o funkcji uwikłanej. Zasadniczym jego osiągnięciem jest autorstwo oryginalnego podejścia do teorii i metodologii optymalizacji wektorowej, wielokryterialnego wspomaganie decyzji i projektowania. Podejście to, zwane *metodą punktu odniesienia*, kładzie nacisk na *suwerenną rolę użytkownika systemu wspomaganie decyzji czy projektowania* (którego trzeba wspomagać, a nie zastępować w ostatecznym wyborze decyzji czy wariantu projektu). Podejście to zyskało międzynarodową akceptację i stało się podstawą dalszych prac wielu autorów amerykańskich, japońskich i europejskich.